

[Finansministeren.]

til det ærede Medlem, at den Vurdering, han anlægger i dette Tilfælde, er mig ganske ligegyldig. Om det ærede Medlem finder, at jeg nedværdiger mig eller ej, rører mig ikke. Jeg finder, det er en slet Lov, en Lov, som bør laves om, og jeg maa tilføje, at det forekommer mig ikke, at der er saa forfærdelig stor Ære ved at staa op og forsvare denne Lov.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt fremførte en lang Række Betragtninger over forskellige Punkter i Statsregnskabet og paa Finansloven. Jeg er ikke sikker paa, at det alt sammen var lige vel afbalanceret. Paa visse Punkter tror jeg nok, at man uden stor Risiko kunde udsætte en Præmie for den, der kunde hitte ud af, hvad der egentlig var ment. Men Villien var jo god nok hos det ærede Medlem. Villien var den: at bevise, at det tidligere Venstrestyre havde handlet fornuftigt og godt, og at det socialdemokratiske Ministerium havde handlet mindre fornuftigt og mindre godt. Naa, det er jo en Lektie, vi har hørt før, og den gør heller ikke stort Indtryk paa mig. Den Fremstilling, jeg gav af Forholdet mellem Nedsæringen under den socialdemokratiske Regering og den senere Venstregering, kan man ikke rokke ved, jeg har dér taget alle Forbehold, og der kan ikke rokkes ved disse Tal. De kan ikke stilles op paa en anden Maade og saa bevise noget, saadan som det ærede Medlem Hr. Pinholt gjorde. Det ærede Medlem var ogsaa stærk i sin Moraliseren og talte meget om, hvad jeg burde gøre, naar jeg stod paa denne Talerstol, eller hvad jeg ikke burde gøre. Det ærede Medlem talte ogsaa om, at jeg roste mig selv, noget, som det ærede Medlem mente, at jeg burde overlade til andre. Jeg har ikke indladt mig paa at rose mig selv, jeg har fremsat Kendsgerninger, og skulde dér i disse ligge noget, som det ærede Medlem anser for at være rosværdigt for mig, maa det ærede Medlem tage det, som det er. Der er ikke noget at gøre ved det. Kendsgerningerne med Hensyn til Tillægsbevillingslovens Nyordning lader sig ikke bortfortolke af nogen; om det ærede Medlem kan finde andre, som paa det Tidspunkt havde Ansvaret for, hvad der skete, ved jeg ikke, men indtil det ærede Medlem er i Stand dertil, bliver det ærede Medlem nødt til at forsone sig med den Tanke, at det var mig, der gjorde det den Gang. Det er vanskeligt for det ærede Medlem, men prøv en Gang, om ikke det er muligt alligevel.

Det ærede Medlem (Pinholt) var inde paa Spørgsmaalet om Udgifterne paa det

Finanslovforslag, der blev forelagt i 1926 af mig som Finansminister, og som skulde gælde for Aaret 1927—28, og det ærede Medlem regnede med det Tal, jeg havde nævnt i mit Foredrag forleden, 340 Mill. Kr.; jeg lagde 2 Mill. Kr. til for at være paa den sikre Side. Men jeg har jo tidligere været ude for, at det ærede Medlem har udtrykt megen Tvivl om, hvorvidt dette Tal er rigtigt. Jeg var under det sidste Landstingsvalg ovre i det ærede Medlems Kreds og holdt et Møde dér, maaske flere, men det ærede Medlem var ikke til Stede, i hvert Fald ikke den Dag, jeg her tænker paa. Det ærede Medlem var optaget andetsteds, og det er der ikke noget at sige til. Men det blev dér meddelt mig, at det ærede Medlem paa sine Vælgermøder fortalte, at naar vi havde haft et Udgiftstal af 340 Mill. Kr. paa vor sidste Finanslov, var det ikke rigtigt, for der var skrevet ekstraordinært ned paa Militærudgifterne. Jeg maatte den Gang gøre Befolkningen derovre i det ærede Medlems Valgkreds opmærksom paa, at det var rigtigt nok, at der var Nedsættelser paa ca. 10 Mill. Kr. paa Militærudgifterne, men samtidig var der en ekstraordinær Forøgelse paa Indenrigsministeriets Budget paa 10 Mill. Kr., saa Resultatet maatte blive det samme. Saa maatte jeg ganske vist tilføje dér, hvad der ikke er nødvendigt her, at hvis — jeg sagde ikke „det ærede Medlem“, for det siger man ikke, naar man holder Vælgermøde, men hvis Folketingsmanden for denne Kreds siger noget saadant, saa maa han enten, skønt han er Formand for Finansudvalget, ikke vide, hvordan det hænger sammen, eller ogsaa ikke ønske at fremstille det, som det er. Det glæder mig, at det ærede Medlem ikke her har givet en saadan Fremstilling af Tallet som den, der var løbende i Varde og Omegn paa det Tidspunkt, og som var urigtig. Maaske har det ærede Medlem senere bidraget til, at den ikke eksisterer derovre, og saa har saavel min Gerning ovre i denne Kreds som det ærede Medlems til sidst baaret Frugt.

Justitsministeren (Zahle): Det første ærede Medlem, der har henvendt sig til mig under denne Forhandling, er det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen, som i Forbindelse med Søulykken med Skibet „Dan“ beklagede, at der ikke var menige Søfolk med til Søforhør. Det forholder sig med denne Sag saaledes, at til Behandling af Søsager ved Sø- og Handelsretten her i København vælges der 14 sagkyndige Medlemmer, af hvilke de 12 skal være eller